

Nebojte se!

Pozdrav:

Milé sestry a milí bratři, vítám Vás na těchto bohoslužbách, v tuto Květnu neděli slovy apoštolskými: Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

Introit:

10 Ty jsi štít náš, Bože, pohleď, na tvář svého pomazaného rač shlédnout.

11 Den v tvých nádvořích je lepší než tisíce jinde; raději chci stát před prahem domu svého Boha, než prodlévat v stanech svévolnosti,

12 vždyť Hospodin Bůh je štít a slunce, Hospodin je dárce milosti a slávy, žádné dobro neodepře těm, kdo žijí bezúhonně.

13 Hospodine zástupů, blaze člověku, jenž doufá v tebe! (Žalm 84, 10-14)

Píseň: 667

Modlitba:

Milostivý Bože! I dnes chválíme Tvoje jméno a vyvyšujeme ho nad každé jiné jméno na této zemi. Skláníme se před Tebou jako před jediným Pánem a Bohem, který nás miluje i navzdory všem našim nedostatkům. Děkujeme Ti za lásku, která je mocnější než smrt. Za tu lásku, kterou ses obětoval za nás a sám ji vynesl na dřevo kříže. Prosíme, Tě Pane v tento den, v tuto chvíli a na tomto místě, aby ses nás osobně dotkl a oslovil nás svým Slovem. Otvírej nám naše srdce, aby zrnko Tvého Slova, které tam chceš dnes zasít, aby rostlo a bylo požehnáním na Tvou slávu. Přiznáváme se k Tobě, Bože náš a prosíme o smilování nad našimi hříchy ve jménu Pána Ježíše Krista, prosíme. Amen.

I. Čtení:

Milí bratři a milé sestry v Pánu Ježíši Kristu, vyslechněte si slova z Písma Svatého, jak je nacházíme zapsaná v evangeliu podle Matouše, ve 28 kapitole, od 1-10 verš.

1 Když uplynula sobota a začínal první den týdne, přišly Marie z Magdaly a jiná Marie, aby se podívaly k hrobu.

2 A hle, nastalo velké zemětřesení, neboť anděl Páně sestoupil z nebe, odvalil kámen a usedl na něm.

3 Jeho vzezření bylo jako blesk a jeho roucho bílé jako sníh.

4 Strážci byli strachem z něho bez sebe a strnuli jako mrtví.

5 Anděl řekl ženám: „Vy se nebojte. Víím, že hledáte Ježíše, který byl ukřižován.

6 Není zde; byl vzkříšen, jak řekl. Pojdte se podívat na místo, kde ležel.

7 Jděte rychle povědět jeho učedníkům, že byl vzkříšen z mrtvých; jde před nimi do Galileje, tam ho spatří. Hle, řekl jsem vám to.“

8 Tu rychle opustily hrob a se strachem i s velikou radostí běžely to oznámit jeho učedníkům.

9 A hle, Ježíš je potkal a řekl: „Budte pozdraveny.“ Ženy přistoupily, objímaly jeho nohy a klaněly se mu.

10 Tu jim Ježíš řekl: „Nebojte se. Jděte a oznamte mým bratřím, aby šli do Galileje; tam mě uvidí.“ (Mt 28, 1-10)

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Píseň: 334

Slůvko dětem:

Píseň: „Všechny děti v celém světě“ ze zpěvníku „Buď Tobě sláva“

Kázání:

Slova Písma Svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, a která nám poslouží jako základ kázání, jsou zapsaná v evangeliu podle Matouše ve 28 kap., 5-6 verši.

5 Anděl řekl ženám: „Vy se nebojte. Víím, že hledáte Ježíše, který byl ukřižován.

6 Není zde; byl vzkříšen, jak řekl. Pojdte se podívat na místo, kde ležel. (Mt 28, 5-6)

Milí bratři, milé sestry v Pánu Ježíši Kristu.

Velikonoce jsou nejenom nejstarším křesťanským svátkem, ale zároveň jsou pro věřící tím **nejvýznamnějším základem víry**. Během těchto svátků si křesťané po celém světě připomínají události, které souvisí ze životem PJK a to: cesta na Golgotu, bičování, výsměch, umučení, smrt a vzkříšení.

Dneska je ten den, kdy si připomínáme poslední událost, bez které by životy věřících neměly význam - **vzkříšení**. Jaké neobyčejně slovo, jaké neobvyklé, jak málo používané. Co nám přináší a může přinést vzkříšení? Vzkříšení jako nový život, nova naděje do budoucnosti, něco co je nabízeno každému z nás.

Ježíš Kristus vstal z mrtvých a to je událost zcela **jedinečného a výjimečného rázu**. To vše nám dosvědčují všichni čtyři evangelisté ve svých evangeliích.

Odehrál se zápas života ze smrti. Ježíš Kristus, který byl mrtvý, překonal smrt a vstal k novému životu. Zrazený, zapřený, utýráný, umučený a ukřižovaný - nezůstal v hrobě, ale byl **vzkříšen z mrtvých**. Jeho Otec měl s Ním jiné plány a **Jeho vzkříšení se stalo naší záchranou**.

Zde se nám mnohým naskytne otázka: co to je vlastně vzkříšení? Bude to naděje nebo víra, že když zemřeme, tak se už nevrátíme do tohoto hříšného a člověkem zkaženého světa. **Vzkříšení je vlastně vítězství, záchrana, dosáhnutí cíle**. Neexistuje jiná cesta k věčnému životu - jedině vírou v živého Krista.

Četli jsme, že k hrobu jako první šli ženy, aby pomazali tělo. Když tam došli, zjistili, že hrob je prázdný. Nevěděli, co si mají o tom myslet. Netušili, ani nevěřili, že Ježíš může být opět mezi živými a když přišli k hrobu, tak nastalo velké zemětřesení, neboť anděl Páně sestoupil z nebe. Sestoupil proto, aby odvalil kámen, aby lidé mohli nahlédnout a přesvědčit se, že hrob je již prázdný. V hrobě už nikdo není. A to co zaslíbil Bůh, i to co Ježíš mnohokrát o sobě předpověděl se splnilo - **Bůh vzkřísil svého Syna z mrtvých**.

Anděl sestoupil i proto, aby se na jedné straně lidé divili a měli strach, ale na druhé straně, aby věřili a přijali pravdu o vzkříšení. On byl Ten první, jediný a opravdu vzkříšený. Je to událost, která se udála v minulosti, ale nezůstala omezena na minulost.

Zpráva o Ježíšově vzkříšení není jenom obyčejnou zprávou, kterou nám stačí přečíst nebo poslechnout si, ale je zapotřebí jí vzít na vědomí. Je to dynamická zpráva, plná síly, která **nic nenechává při starém**, ale dělá převratné změny. Kdyby Kristus nebyl vzkříšen a vše by skončilo jen při smrti, tak je naše víra marná, tak je naše doufání ve věčný život, jen nesplněným snem.

Podle evangelií byl Ježíš Kristus ukřižován, zemřel a třetího dne byl Jeho hrob nalezen prázdný, a proto je Kristus první, který byl **opravdu vzkříšen**. Nikdo z lidí nedokázal porazit smrt, jenom Syn Boží. On je **Pánem i nad smrtí**. To je ten důležitý základ pro naši víru, který představuje Krista jako svrchovaného.

Vzkříšení Ježíše nám Bůh otevřel budoucnost. Budoucnost, že jednou, když se naplní i náš čas, budeme s Ním v Království Nebeském.

Věříme tomu bratři a sestry? Věříme, že vzkříšením Pána Ježíše se i nám otevřela budoucnost? Že náš život má naději, dobrou perspektivu, skutečnou hodnotu a smysl?

Shromáždili jsme se, protože věříme, že i v temnotě složitých problémů tohoto světa, v temnotě zármutku a bolesti, které útočí na nás, nám **Bůh vzkříšením Ježíše Krista - otevírá dveře budoucnosti**. Smrt, násilí a bezpráví, které se nyní jeví jakkoliv silné, nebudou mít poslední slovo.

Velikonoce jsou radostnou zvěstí pro pohrdané, utlačované, vykořisťované, pro lidi bez naděje, jejichž srdce je nejisté a také pro lidi, kteří pochybují.

Často se naše srdce podoba zapečetěnému hrobu, kde je kámen, který sami nejsme schopný odvalit. Jediný kdo to dokáže je Hospodin. On může přinést světlo do našich životů. Nespravedlnost, bolest, zármutek, ale i naše osobní neúspěchy, prohry a selhání, to vše působí jako **přivalený a zapečetěný kámen**.

Brání, aby k nám proniklo radostné světlo evangelia - dobré zvěsti. Jenže tam, kde končí naše lidská možnost, **ta Boží může začít**. Když počítáme v našem životě pouze se svými schopnostmi, spoléháme na svou šikovnost, vědomost, či dobré známosti a nespolečáme se na Pána Boha, tak tehdy se naše vlastní "jistoty" zhroutlí jako domeček z karet.

Když se nedokážeme vzdát svého starého člověka a přijmout pravdu o vzkříšeném Kristu, pak náš život bude jen **povrchní a prázdný**. Vzkříšením Ježíše nám Hospodin i v temnotě našich problémů, bolestí a bezradnosti, otevírá lepší budoucnost. **Dává nám věčnou naději - reálnou naději**. Naději, na které můžeme pevně stát, jako dům na skále, který nepadne ani při bouřkách.

Nejsou to jen prázdná slova, ale realnost této naděje se potvrdila v to Velikonoční ráno, kde **Vzkříšený nám jde naproti**. Naše naděj je v Ježíši Kristu a je to naděj, která nám stírá slzy, tiší neklid a bolest. Věříme, že jak byl vzkříšen Ježíš, tak Hospodin vzkřísí k věčnému životu tich, kteří Ho milují a důvěřují Mu.

Díky tomuto nejmocnějšímu činu (vzkříšení), který se odehrál v dějinách lidstva, mohou být veřící vysvobozeni z hříchu.

To vše smí být pravdou i v našich životech, že Velikonoce jsou dnem, který učinil Hospodin, jen proto, aby nám dal naději na věčný život. A kdo přijímá zvěst Velikonoc, ten už nemusí žít v hrobce, za kamenem, ale má **nový základ života, reálnou naději věčnosti a otevřenou budoucnost**. Neboť Pán Bůh nás nenechal na pospas záhubě, ale nabídl nám východisko - skrze smrt a vzkříšení svého Syna.

Ten, který vstal z mrtvých, žije i dnes mezi námi. ON není nečinný, ale působí v naší přítomnosti a v našem životě. Nemůžeme zůstat chladnými a lhostejnými vůči této pravdě, kterou **Kristus vydobyl pro nás**.

13 I poznáte, že já jsem Hospodin, až otevřu vaše hroby a vyvedu vás z hrobů, můj lide.

14 Vložím do vás svého ducha a oživnete. Dám vám odpočinutí ve vaší zemi. I poznáte, že já, Hospodin, jsem to vyhlásil i vykonal, je výrok Hospodinův.“ (Ez 37, 13-14)

Amen.

Píseň: 660

Večeře Páně:

Vyznání vin:

Do našich starostí, do našich úzkostí i do naší hříšnosti přichází Pán Ježíš Kristus, aby nám odpustil naše viny. Vstupuje mezi nás, protože nám chce darovat nový život a touží mít s námi vztah. A my dřív, než budeme přistupovat ke stolu Páně, odpovíme každý sám za sebe, před Bohem, na tyto otázky:

1. Vyznáváš, že jsi hříšný člověk a že nejsi před Boží tváří o nic lepší než druzí lidé?
Jestliže tomu tak je odpověz: **VYZNÁVAM**.
2. Věříš, že Ježíš Kristus, Syn Boží položil svůj život v oběti za tebe, abys ty mohl žít?
Jestliže tomu tak je odpověz: **VĚŘÍM**.
3. Odpouštíš všem, kdo se proti tobě provinili, nebo ti, jakkoliv ublížili?
Jestliže tomu tak je odpověz: **ODPOUŠTÍM, s pomocí Boží**.

Slovo milosti:

Přijměte do svých srdcí slovo milosti:

A. Text:

16 Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.

17 Vždyť Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět soudil, ale aby skrze něj byl svět spasen. (J 3, 16-17)

B. Pozdrav pokoje: „*Podějte si mezi sebou navzájem ruce – na znamení pokoje a odpuštění*“.

C. Apoštolské vyznání víry: *Věřím v Boha Otce...*

Slova ustanovení:

23 Já jsem přijal od Pána, co jsem vám také odevzdal: Pán Ježíš v tu noc, kdy byl zrazen, vzal chléb,

24 vzdal díky, lámal jej a řekl: „Toto jest mé tělo, které se za vás vydává; to čiňte na mou památku.“

25 Stejně vzal po večeři i kalich a řekl: „Tento kalich je nová smlouva, zpečetěná mou krví; to čiňte, kdykoli budete pít, na mou památku.“

26 Kdykoli tedy jíte tento chléb a pijete tento kalich, zvěstujete smrt Páně, dokud on nepřijde. (1 K 11, 23-26)

Epikléze (modlitba):

Pane, ve světle tvé pravdy rozpoznáváme, že jsme činili zlé a nečinili dobré. Zhřešili jsme proti Tobě myšlením, slovy i skutky. Proto k Tobě voláme: ujmi se nás, přes všechno zlé, co nás od Tebe odděluje. Nehleď na naše hříchy, ale pohleď na Toho, který předstupuje před Tebe místo nás, který svůj život za nás vydal na kříži. Zde stojíme před Tebou s prázdnýma rukama a prosíme o odpuštění i milost. Skloň se k nám a dej nám pocítit Tvoji přítomnost a blízkost. Amen

Pozvání:

Pojďte, neboť připraveno je všechno. Okuste a vizte, jak dobrý jest Pán.

Píseň během vysluhování – 697

- *Vezměte a jezte to jest tělo mé, které se za vás vydává.*
- *Vezměte a pijte to jest kalich mé krve, která se prolévá za vás na odpuštění hříchů.*

Propouštění:

A) *Kdo je v Kristu, je nové stvoření. Co je staré, pominulo, hle, je tu nové! (2 Kor 5, 17)*

B) *1 Jako milované děti následujte Božího příkladu*

2 a žijte v lásce, tak jako Kristus miloval nás a sám sebe dal za nás jako dar a oběť, jejíž vůně je Bohu milá. (Ef 5, 1-2)

Děkováná modlitba:

Díky Tobě, Pane, za Tvou starostlivost i za každý nový den. Díky Tobě, Pane, za přátelství, v nichž Ty jsi skryt. Díky Tobě, Pane, za odvahu začít znovu a jinak. Díky Tobě, Pane, za lásku, která nám umožňuje překonávat veškerá naše lidská trápení! Díky Tobě, Pane, za společenství sester a bratři, za příjemné chvíle s přáteli. Děkujeme Tobě za Tvou přítomnost. Amen.

Píseň: S 297**Ohlášky:****Přímluvná modlitba:**

Děkujeme, Pane za Slovo, které si nám dal, že to Slovo je pro nás povzbuzením a poučením. Děkujeme, že ses nám dal poznat, jako první si přišel do našeho života. Pane, nikdo není jako TY, proto jen Tobě jedinému patří chvála. Děkujeme za víru, lásku a naději, kterou nás naplňuješ. Za všechny dary, které nám ve své hojnosti dáváš. Prosíme za lidi, kteří bojují proti křesťanství a víře v Tebe, dej jim moudrost, aby porozuměli zvěsti, kterou přinášíš. Prosíme, aby ses smiloval také nad námi, když je naše víra slabá a pochybnost je velká. Ve jménu vzkříšeného Krista prosíme. A společně ještě voláme...

Otče náš....**Posláni:**

Střezme se, aby o někom z vás neplatilo, že v čase, dokud zaslíbení trvá, promeškal vstup do Božího odpočinutí. (Žd 4, 1)

Požehnání:

Hospodin ti požehnej a opatruj tě. Hospodin rozjasni nad tebou svou tvář a buď ti milostiv. Hospodin obrať k tobě svou tvář a obdař tě pokojem. Amen. (Nu 6,24-26)

Píseň: 346